

ЈЕЗИК НАШ НАСУШНИ

Први школски писмени задатак од 14. октобра 2010. године.
Грешке III-8 (правопис, граматика, стил)

ПРАВОПИС

1. Писање датума: 14.X 2010
2. Састављено и растављено писање речи: не примећено, не спавања
3. Променљиве речи и облици с различитим наставцима: сво сивило
4. Велика и мала слова: италијани, грци(Погледајте грке!)
5. Растављање речи на крају реда: даје-/м , потре-/бна
6. Употреба реченичних знакова:
 - Ако је неком нешто лепо() не значи да је и другима.(Зависна реченица у инверзији)
 - Када сам се вратила() осећала сам се празно и уморно.
 - На пример() писмени задатак из српског за мене је ноћна мора, док је некоме леп и лак.
 - Моје мишљење о писменом задатку можда и није оправдано и можда су моја схватања уска() али ја ћу остати при свом.

ГРАМАТИКА

I Глаголски облици:

1. Тада је требала да се одигра фудбалска утакмица између Италије и Србије, али се ипак није одиграла јер то нису дозволили српски хулигани.
2. Све што нам се дешава примамо прво физички, чулима, да би дошли до правог циља, наше душе.

II Ред речи у реченици:

1. Такав однос је поприлично чудан, али за наше године и услове у којима смо је сасвим прихватљив.
2. Такође, пространи паркови, као што је познати парк Гуељ, су места на које се долази породично и које представља праву оазу мира.(слагање речи у реченици)

III Слагање речи у реченици:

1. Иако иза ње још увек стоје кранови, она има довољно скулптуралних украса које већину туриста оставља без даха.
2. У једној таквој улици одушевиле су ме радње младих креатора, кафићи из којих се чује актуелне шпанске песме.

IV Склоп реченице:

1. Нисам знала шта да радим, кренула сам до поште да јој пошаљем писмо.
Кад се ни од куд створила испред мојих врата.

СТИЛ

1. Мада, по мени ми смо заслужили много горе казне...
2. Она нам приказује онако како нам је једино право.
3. Заслужио је све јер је он заслужан да се грч на мом лицу претвори у осмех.
4. Не само што сами себе увлаче све дубље и дубље у то стање, већ и шире неку негативну енергију око себе.

ЛЕПО УОБЛИЧЕНЕ МИСЛИ

1. Не преостаје ми ништа друго, него да оно што желим видим снагом срца, јер очи немају ту могућност.
2. Сведок сам промене парка кроз годишња доба, али и мојих осећања заједно са њима. Јесен понекад дочекам са добродошлицом. Дрвеће позлати, добија дивне нијансе наранцасте, браон и топле жуте која ме греје упркос хладноћи. Ветар котрља кестење по асфалту, баке и деке су у шетњи са унучићима. Моје ведро расположење тмурне и црне облаке преобликује у веселе, пуфнасте облачиће.